

ВІРИТИ В КРАЩУ БУДУЧИНУ, НАКЛИКАЄ ПРЕЗИДЕНТ КОЛЮМБІ

НЬО ЙОРК. — Д-р Никлас Ботлер президент Колумбійського Університету в Нью Йорку, взивав студентів з нагоди закінчення їхніх студій, щоб не давали себе залякати війсьними нещастями, ці не ставали байдужими, а мали повну віру в людський поступ і кращу будучину людства.

Знаємо, за що іде боротьба.

Декан Гокеєс пригадував, що минулої війни довгий час не знали було, за що властиво ведеться ця війна. Та тим разом, казав він, справи мають бути цілком інакше. У тій війні не треба ніякого курсу, щоб викладати, через що Америка опинилась у війні, бо всі знають, що це війна проти Гітлера, щоб він не опанував ще й цією землею та не міг змусити її мешканців жити згідно з його плянами. Герберт А. Дін підкреслює, що Америка пішла до війни хоч і в заціпені проти воєн. Пішла, щоб закріпити демократичні ідеали і більшу політичну та економічну свободу для всіх, без огляду на расу, національне походження чи релігію, як теж, щоб закріпити індивідуальну свободу людини та допомогти перебудувати світ в такий спосіб, щоб кожна людина могла мати змогу працювати та розвивати свої таланти.

„ДЕМОКРЕСІН ЕКШЕН“ — НОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОПОМОГИ ВОЄННИМ ЗУСИЛЛЯМ.

НЬО ЙОРК. — В Гекшер театрі відбулися перші збори організації „Демократія в руху“, що має на цілі давати допомоги війсьним змаганням демократії. Цілі організації відає мабуть письмом пані Елеанор Рузвельт, яке прочитано, а в якому вона зазначає, що повне замирення наступить у світі тоді, коли в основу миру буде покладене бажання, щоб народи між собою кооперували, та щоб це було того, щоб один панував над другим. А далі, каже пані Рузвельт, треба признати усім людям право жити по людськи.

З ВОЄННИМИ БОНДАМИ ВСЕ ЩЕ ІДЕ ПІНЯВО.

ВАШИНГТОН. — Секретар скарбу Моргентав подає, що минулого місяця закуплено військових бондів на суму \$634,357,000, а тим самим більше, як було плановано, бо в урядовій плані була передвиджена сума 600 мільйонів. Та це не задовольняє сенатора Джорджа, голову Фінансового Комітету. Він пропонує новий план, щоб заохотити корпорації й багатирів інвестувати капітали в такі державні папери, що не приносили ніякого проценту на час війни і якими не можна було торгувати. Та Моргентав є переконаний, що коли конгрес прийме нові податкові пропозиції й якщо з усіх заробітних плат буде відкладатись 10% на військові бонди, то це буде вистарчасним, щоб спинити інфляцію і дістати ті фонди, які є тепер державі потрібні.

ЗАРІБКИ ЗНАЧНО ЗБІЛЬШИЛИСЬ.

ВАШИНГТОН. — Статистичні обчислення виказують, що в квітні поодинокі особи дістали титулом платень \$8,784,000,000, себто на 25% більше ніж минулого року в тому самому часі.

ПРОТИ БУДОВИ НАФТОВОЇ РУРИ ДО ФЛОРИДИ.

ВАШИНГТОН. — Щоб поліпшити доставку газоліну до східних штатів запропоновано з боку уряду будову нафтової рури з заходу до Флориди, як теж будову каналу через Флориду. Таким чином, як обчислюють, східні штати могли б діставати кожного дня яких 1,200,000 бочок нафти більше ніж дістають тепер. План покищо розбився, бо палата послів відкинула обидві пропозиції.

РАБІНИ ПРОТИ СІОНІСТІВ.

АТЛЕНТИК СІТІ. — Яких 60 реформованих рабів, що не зачисляють себе до сіоністів, заявили, що як ті, що є на сторожі віри Ізраеля, хочуть висказати свої думки щодо сіоністичних вимог, проголошених недавно через Американсько-Жидівський Конгрес. Рабини взяли під увагу домагання сіоністів створити жидівську армію і жидівську державу в Палестині. Кажуть, що сіоністичні домагання є суперечні. З одного боку сіоністи є з Об'єднаними Державами, а з другого агітують за жидівською армією. Також говорять про кооперацію з арабами, а разом вимагають, щоб справи Палестини віддали Жидівській Агенції. Далі відмовляються від жидівського націоналізму, а з другого боку накликають жидів по різних краях, щоб працювали для політичної цілі, яка не є ціллю того краю, де живуть. На таких суперечностях, каже д-р Морис А. Лазарон, рабін з Балтімор, годі збудувати для жидів кращу будучину.

ПРОТИ „ІЗМІВ“ В ЦІЛІ АМЕРИЦІ.

БУЕНОС АЙРЕС. — Аргентинська делегація пропонує Між-Американській Конференції пропозицію, щоб визнати, що нацизм, фашизм, як і комунізм є такі політичні ідеології, що їх треба прогнати з усіх американських країв.

Вигибає цілий Нарід з Голоду і Хоріб, Кажуть про Грецію

НЬО ЙОРК. — До Джерзі Сіті причаляв шведсько-американський корабель „Дротнінггольм“, що то ще одинкий перевозить через океан дипломатів та рідких біженців, що дістаються до Америки дорогою виміни. Оповідання прибуваючих повні того жаху, якого тепер так багато по всіх краях Європи. Та з усього мабуть, так найстрашніше те, що оповідають очевидці про відносини в Греції, хоч так само є погано в Німеччині, Італії та Франції, з яких те країн вони прибули. В Греції смертність зросла в часі зими на 1,500%, а уродини зменшили на 70%. Червоний Хрест годує в Афінах і околиці до 800,000 людей. В цілій країні зросла в нечуваний спосіб заочинність. Родинне життя порозбиване: чоловіки покидають жінки і діти, матері дітей. За шість місяців вимерло в багатьох провітах 20% населення з голоду і хоріб. Заповідають, що наступну весну побачить тільки 10% тих, що ще тепер є при житті, якщо не прийде звідкись негайна допомога. Навіть найбагатші годуються майже тільки тим, що дістануть з кухні Червоного Хреста. Офіційна ціна на бухонець хліба виносить коло \$4, фунт барабола \$4, цукру \$10, риби \$9, каси \$50. Пара черевиків коштує приблизно \$100. Кажуть далі, що навіть якщо частина населення те все пережить, то люди остануть вічними каліками. Ось того всього, кажуть далі, не було б аж у таких розмірах, колиб німецька окупаційна влада за два місяці свого існування не була виграла цілого краю не тільки з грошів й дорожнечностей, але й з поживи. По німцях прийшли італійці, але вони застали вже Грецію обграблену до цента.

НІЧОГО НЕ ЗНАЮТЬ У НІМЕЧЧИНІ, ЩО ДІЄТЬСЯ У СВІТІ

НЬО ЙОРК. — Хуан Ф. Аскарате, мексиканський посол, що вернувся з Берліна, каже, що він був інтерв'юваний разом з іншими дипломатами в Бад Аагайм, де був під доглядом Гестапо. Іка, каже він, була добра, коли брати під увагу німецькі обставини, але зла, коли брати це з американського боку. Найважливіше, що він зважав, це те, що німці цілковито не знають нічого про те, що діється по інших краях.

Армія Маршала Ромеля в Лібії Відступає

КАІРО. — Армія маршала Ромеля, яка кілька днів тому розітнута з оферивою в напрямку Тобрука, тепер відступає. Для відступу їй залишились лише дві вузькі смуги, яких вона завзято обороняє, щоб не потрапити вільковитому оточенню. Бритійська армія заманила німців в околиці, які були густо підміновані. Німці понесли великі втрати. Вислід цієї боротьби може скінчитись для німців цілковитим розгромом. Командант британської армії, ген. Річ, задовів, що британці віднесуть повну перемогу. Бритійці взяли в полон команданта німецьких повзів, ген. Грівеля.

ПОВІТРЯНІ НАЛІТИ НА НІМЦІВ

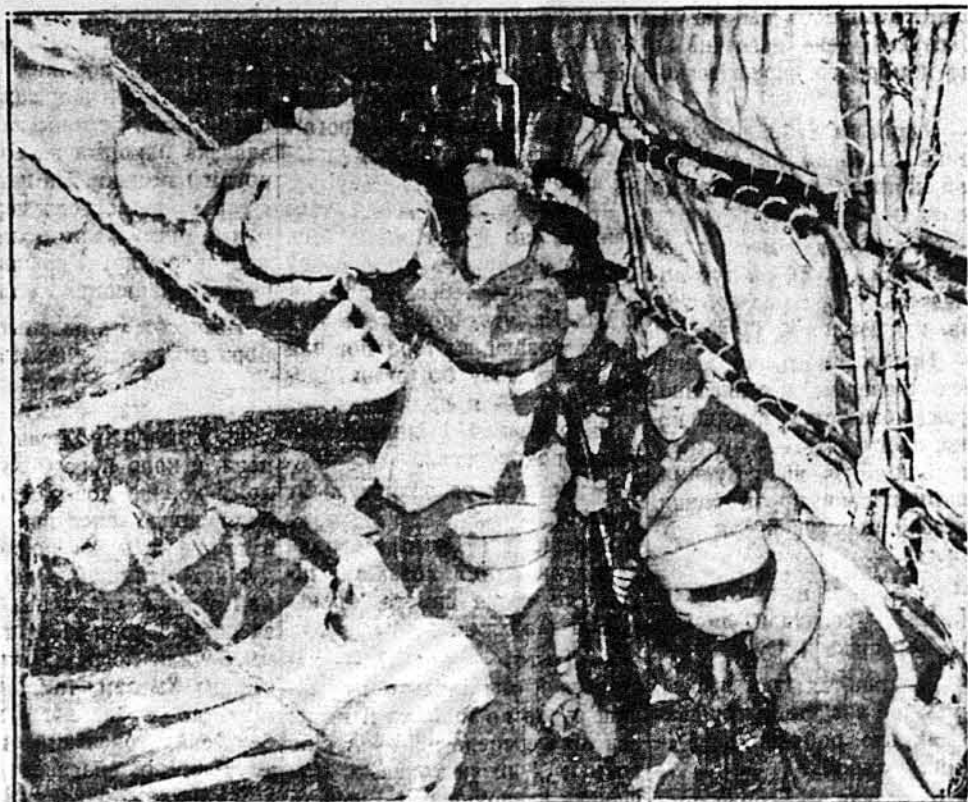
ЛОНДОН. — Внаслідок непогоди британські літаки не могли повторити масового налету на німецьку територію, хоч все було готове до такого налету. Тому британські літаки обмежились до кількох випадкових налетів на меншу скалю, на прибережні німецькі порти.

ГАРЯЧКОВІ ПРИГОТУВАННЯ НА СОВЕТСЬКІМ ФРОНТІ

МОСКВА. — На советському фронті запанувала тиша. Але хоч бої ушухули, проте обидві сторони гарячково готуються до наступних боїв. Обидві сторони привозять на фронт велику масу воєнного матеріалу і воєн. Советські війська, як подають з Москви чужі журналісти, почувують велику певність перемоги.

ВИДОБУЛИ ДВІ ЯПОНСЬКІ СУБМАРИНИ

МЕЛБОРН. — Австралійські власті видобули з води дві маленькі субмарини, які два дні раніше вдерлись до порту Сідней. Їх було три і всі три згинули в порті не заподіявши майже ніякої шкоди.

НЕ МОЖНА І ПІЛИ ПУСТИТИ. — Кожний п'ятий місяць на чердаках цього корабля залягають, коли на ньому перевозять тисячі американських воєн. до Північної Ірландії. Це є типична світлина, знята на одному з таких конвоїв. Воєни всі в повнім ринштунку, готові вийти з корабля на беріг. Ці воєни, як кажуть американські команданти, можуть скоро взяти участь у великій офензиві в Європі.

ОФЕНЗИВА АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОВІТРЯНОЇ СИЛИ ПРОТИ НІМЕЧЧИН

ЛОНДОН. — Командант американської повітряної сили, генерал Арнолд, що тепер перебуває в Лондоні, заявив, що в короткому часі американські літаки зачнуть на масову скалю бомбардувати Німеччину. Вони будуть бомбардувати виключно у своїх власних формаціях, як теж по наказу своєї команди. „Це буде офензива“, говорив ген. Арнолд, „якої ворог не зможе здержати, перемогти, ні пережити“. Бомбардування Кольонії це не якесь одне випадкове явище. Відтепер це буде повторитись майже щодня. Значні обчислюють, що Британія і Америка готують по три тисячі бомбовиків для щоденного бомбардування. Дехто зачинає навіть набирати таких оптимістичних поглядів, що Німеччина не зможе довгий час тих бомбардувань пережити і можливо вже цієї осені піддасться.

КОЛЬОНІЯ ГОРИТЬ ДАЛІ.

ЛОНДОН. — Бритійські розвідки бомбовики відчували знов Кольонію, щоб взяти фотографії з міста та ствердити докладно заподіяні шкоди. Але вони фотографії взяти не могли, бо на три милі вгору зноситься дим з горючого міста. Ціле місто охоплене вогнем і виглядає немов одно велике пекло. Обчислюють, що в Кольонії мусило згинуть 20,000 осіб, а поверх 50,000 ранених. Такі вістки витікають з самої Німеччини, хоч німецька цензура старається їх за всяку ціну здушити. Це бомбардування залякало мешканців інших надренських міст і вони починають масово втікати в глибину Німеччини. Для населення Кольонії уряд поспішно будує бараки в околицях Монахова і туди їх спроваджує. Німецька офіційна пропаганда далі говорить, що в наїзді брало участь лише 70 британських бомбовиків і що більшість з них згинула від німецьких оборонних сил. Але та пропаганда натрапляє на трудність вияснити, чому повстали такі великі шкоди?

НІМЦІ МСТЯТЬСЯ ЗА КОЛЬОНІЮ.

ЛОНДОН. — Німецька команда, щоб пімстити якомусь Кольонію, вислала своїх 25 бомбовиків на англійське місто Кантенбері, яке має дуже славу катедр, в цілі бомбардування цього міста. Бомби заподіяли містові поважні втрати. Те місто не має ні одної фабрики, а має лише чимало церков і різних історичних пам'яток.

Про це бомбардування згадували також німецькі воєнні згадомлення, кажучи, що це є пімстою за Кольонію і що німецькі бомбовики скинули на те місто тисячі бомб.

НІМЦІ ЗНОВ РОЗСТРІЛЯЛИ 27 ЧЕХІВ.

ЛОНДОН. — Німецька окупаційна влада в Чехії розстріляла чергових 27 осіб за сповідні зв'язки з атентатчиками на Гейдріха. Серед розстріляних знаходиться стара, 74-літня жінка, як теж 17-літній хлопець. Лондонські кола на основі певних даних припускають, що в тім атентаті дійсно замішані теж німці і що атентатчики після вської правдоподібності прилетіли літаком з загралиці.

РОЗСТРІЛИ В БОЛГАРІЇ.

БЕРЛІН (через радіо). — Болгарські власті розстріляли свого генерала Влад. Заїнова, якому доказали, що займався шпигунством на користь Советів. Заїнов був в Болгарії великою фігурою і у свій час займав навіть становище міністра краєвої оборони.

РОЗСТРІЛИ В СОВЕТАХ.

МОСКВА. — Советська влада розстріляла вісьмох осіб за те, що в занятих околицях працювали на користь німців. Советська влада зловила винуватців після того, як назад окупувала місто Можайськ. Розстріляними є: Бобров, Андрієв, Ларіонов, Астафев, Харламов, Кочетов, Галкин і Александров.

ДВА КОРОЛІ ВІДВІДАЮТЬ АМЕРИКУ.

ЛОНДОН. — Два королі вибираються до Америки, щоб відбутися конференцію з американським президентом відносно різних політичних питань. Тими королями є: король Югославії, Петро і король Греції, Юрій. Греція під харчевим оглядом має знаходитись в катастрофальному положенні.

БРИТІЙЦІ НАДОБРЕ БЕРУТЬСЯ ДО ХАРЧЕВОГО РАКЕТІРСТВА.

ЛОНДОН. — Бритійська влада створила спеціальний департамент в своїм „Скатленд Ярді“, для боротьби з харчевими ракетними. В останніх часах там наплодилося багато ракетів, які роздобували харчі від складів і опісля розпродують їх за дуже великі гроші. За цього роду ракетівство в Англії нині дуже тяжко карають.

„Третій Фронт” в Європі

У 1940 році Гітлерові армії захоплювали успішно одну державу за другою: під його чобіт падали: Данія, Норвегія, Голандія, Бельгія й Франція. Гітлер став паном більшої частини Європи.

У 1941 році Гітлер пробував утвердити свою владу над тими ново-загарбаними країнами. Він пробував утвердити „нову Європу”, в котрій поневолені народи мали працювати в поті чола для користі німецького пана. Німецька армія в тому році добула Гітлерові нові краї на Балкані та на сході Європи. Здавалося, що Гітлеровий план здійснюється.

Та в 1942 році, на котрий Гітлер видно планував повернути ці народи в охочих рабів, що активно беруть активну участь у Гітлеровій кампанії, ці народи замість цього почали закидати пасивний опір та брати активну участь в боротьбі проти Гітлера. Цей рух став таким загальним, що в Європі ніби говориться про нього як про одну цілість, яку означається одною назвою „третього фронту”. Цим відрізняється його від другого фронту, котрого створення домагаються поважні круги в Об'єднаних Державах у протиположному напрямку на сході Європи.

Цей третій фронт має свої спеціальні труднощі. Першою й найбільшою є координація, себто впорядкування активних опорів різних народів Європи проти Німеччини в одну цілість. Покищо цей фронт це властиво низка розбитих, від себе незалежних рухів, які зриваються незалежно один від одного, під своїми лідерами, звичайно локальними. Зв'язку між ними властиво нема; як інколи наладнається, то тільки скритий і доривочний. Всіх так, не дивлячись на ті недоліки, рух останніми місяцями виріс до таких розмірів, що він став предметом безперервної журби нацистичного режиму в Берліні.

Розвинувся цей третій фронт найбільше під впливом утисків, головню від часу, як утисками зайнялися, замість війська, відділи Гестапо. Факт є фактом, що військову окупацію населення приймає хочкуди легше, не дивлячись на те, що вона є все признакою військової перемоги. Гестапо являється вже не' концесією вислідом військової перемоги; це вже явний засіб гнету й душення. Ось чому це так діється, що військова окупація не викликає активного спротиву, а поява Гестапо викликає.

Проявами активізму є замах на життя й власність окупантів. Проявами душення з боку Гестапо є посилені арешти, розстріли, контрибуції. Це знову викликає ще гостріший активізм, а цей знову ще го-

стріші душення. І так далі блудним колом без кінця.

Як знаємо, Рейнгардт Гейдrix був одним з найважливіших діячів цього репресійного апарату Гестапо. Кілька місяців тому його вислали до Парижа душити активізм в окупованій Франції. Потім йому призначено завдання здушити активізм у всіх окупованих краях Європи. Минулого тижня в Чехії розігрався другий акт цієї репресії: атентат на Гейдриха. За ним піде третій акт: репресії за замахом на Гейдриха, потім четвертий: репресії на репресії, і т. д.

Чим скінчиться цей процес, ніби важко сказати. Правда, він може заломатися, однак дуже можливо, що він буде розвиватися шораз більше. Іскра, що впала в Чехії, може перекинутися в інші частини Європи. З часом може повстати зв'язок між цими рухами. Він може накінець стати загально-європейським. Тоді він певно наблизить створення „другого фронту”.

Поза мілітарне значіння цей третій фронт має величезне значіння на німецьке воєнне задіяння й на німецьку воєнну політику. Німецький народ мусить заломлюватися в своїй вірі в скорий користний для себе кінець воєнних операцій, а нацистичний уряд мусить закидати всіке удавання, що він хоче створити „новий порядок в Європі”; замість кооперації як засіб цього „нового порядку” встает простий і то найгрібший примус.

ВІДПОВІДІ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ”

НА ЗАПИТИ В СПРАВІ ПОНЕДІЛКОВОГО ЧИСЛА „СВОБОДИ” повідомляємо, що остання Коштовість У. Н. Союзу, вислухавши звітів про фінансове положення „Свободи” та перевіривши над тим дискусію уповноважила Головний Уряд У. Н. Союзу поробити такі зміни, які будуть потрібні, щоб вдержати видавництво. Річне засідання Головного Уряду У. Н. Союзу взяло під увагу матеріяльний стан часопису і прийшло до переконання, що якщо не хочемо підвищити передплати на часопис, то треба зменшити видатки. Таким чином зменшено персонал в редакції й друкарні з тим, що „Свобода” виходить п'ять разів тижнево. П'яте число, що виходить в суботу, має інший вигляд, як теж дві сторони по українськи, а 6 сторін по англійськи, як „Юкрейніан Віклі”, згідно з урядовими вимогами. Ось ті зміни були обов'язкові, бо інакше У. Н. Союз мусів би доплачувати до часопису більшу суму, або накладати більшу передплату, бо видатки видавництва зросли останніми роками дуже значно, як це є з усіма газетами в Америці.

ЗАГРОЗА АТАК ОТРУЙНИМИ ГАЗАМИ

Отруйний газ — найбільший жах модерної війни — ніколи не вживався проти цивільного населення, але нема певности, що держави „осі”, доведені до розпуки, не використають його як зброю.

Мілітарні фахівці вказують, що атаки на безборонне населення та відкриті міста також вважалися порушенням правил війни, поки японці не почали обстрілювати з кулеметів хінських селян, що працювали на своїх полях, та поки німці не збомбардували Варшаву, Роттердам, Лондон, Білгород та Грецію. Фашистська Італія вживала мушкетарний газ проти безборонних етіопців.

Загрозу газової війни недавно висунув наперед прем'єр-міністр Чорчил, попереджаючи Німеччину, що Велика Британія відплатить тим самим, якщо Німеччина вживатиме газу проти росіян. Заява знайшла відгук в Злучених Державах. Але загроза газових атак для прибережних міст Америки не може бути такою, як загроза бомбардування бомбовиками далекої віддалі. Тому Бюро Цивільної Оборони не легковажить можливістю цього роду небезпеки та підготує населення до самооборони.

Перше важке правило — зтримати спокій і розважність. Паника допомагає ворогові. Також треба мати знання охоронного знаряддя і користуватися ним; такого як газові маски, проти-газові схованки, проти-газовий одяг. Проти-газові маски повинні підготуватися до того, що мають робити на випадок газової атаки, та як давати першу поміч жертвам тих атак. Більш докладна підготовка населення відбувається у всіх місцевих борах цивільної оборони.

Історично, отруйні гази вживалися ще в старовину і середньовіччя, коли наступаючі війська кидали запалену сірку через охоронні стіни, аби вигнати ворога. З удосконаленням хімічних винаходів 19-го століття, мілітаристи передбачали можливість використання газу у війні. Тому в 1899 році на Мірній Конференції в Гаазі закінчено між державами, включно з Німеччиною, договір, що ця метода боротьби не буде вживатися країнами, підписавшими договір.

Німеччина за першої світової війни була першою країною, що порушила той договір. Вже в жовтні 1914 року

німецька армія випробувала газові гранати проти французьких військ. В січні 1915. вона стріляла на росіян гранатами з газом, що викликає сльози, але завдяки великому морозові безуспішно. Пару місяців пізніше, 22. квітня 1915, німці зробили атаку хлором на газом на відтинку Лангмарк, на Іпрській фронті, де стояли канадійські, французькі кольтоніальні і британські війська. Союзне військо було безборонним. Деякі воїки, що не розгубилися і мали досить знання, спасли своє життя, дихаючи через мокру землю. Чимало подушилося, а ще більше неймовірно мучилися, надихаючись отруйним газом.

Союзники швидко почали відплачувати тим самим. За шість місяців вони також вже мали запаси хлорового газу і вживали його в проти наступу. Німці відповіли іншим газом — фосген — більш смертельним ніж хлоровий. Газами старались німці вигнати з шанців війська, коли не могли того зробити гарматами.

Хлоровий газ ушкоджує легені. Так званний „мушкетарний” газ, який німці почали вживати проти британців в Бельгії, в липні 1917-го року, а пізніше проти французів, ушкоджує відкриту шкіру, спричиняючи болючі рани. Також впливає на очі.

В листопаді 1917. британці поміняли карти на німців. Підчас нападу на відтинку, де почалися були німецькі газові атаки, британці захопили великі запаси „мушкетарного” газу і заатакували німців їх власним газом.

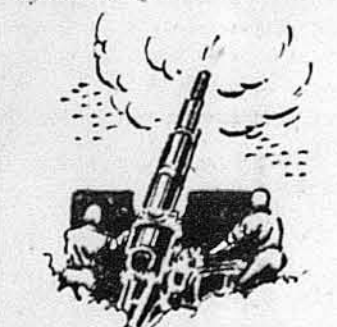
В 1925. році в Женеві підписано Протокол про Отруйні Гази. Він був ратифікований більшістю держав — членів Ліги Націй. Згідно з тою умовою заборонялось вживання отруйних газів, рідин та „бактеріологічних субстанцій” у війні. Злучені Держави відмовились ратифікувати договір, таким чином ця країна є єдиною великою державою, що не підписала тої умови.

Але Мусоліні порушив її в етіопській кампанії. Гідні довіри уряду обвинувачують японців в спробі бактеріологічної війни проти хінців. Підозріння, що Гітлер підготує наступ з отруйними газами проти союзових військ, викликало рішуче попередження Вінстона Чорчила.

Загальна Рада — ФЛІС.

What You Buy With WAR BONDS

The 75-millimeter gun is a divisional weapon used by the Artillery as an anti-tank gun. It has been replaced to some extent by the more modern "105", known as the heavy divisional weapon. The 75-mm gun costs \$12,000 and has been converted by our Ordnance into a "blaster" twice as efficient as in the first World War.

This gun gets maximum power for minimum weight and cost, and the American people are providing the finance through the purchase of War Bonds. If you do your share and invest 10 per cent of your income in War Bonds, adequate supply of this efficient gun can be assured our fighting forces. Buy War Bonds every pay day. U. S. Treasury Department

ВТРАТА БРИТІЙСЬКОГО КРУЖЛЯКА.

ЛОНДОН. — Бритійська адміраліція повідомила, що британський 8,000-тоновий кружляк пішов на дно. Капітана врятовано. Не подано однієї близьких даних, серед яких обставин кружляк пішов на дно. В останніх часах він займався конвоюванням кораблів до союзовського порту Мурманська.

ВПІСУЙТЕ СВОІХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКІЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ІХ БУДУЧИНУ.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Закінчення курсу.

Курс домашніх доглядачок, що був зорганізований групою з відділів Союзу Українок та Жіночого Т-ва ім. Л. Українки в Нью Йорку, вже закінчено. Іспит відбувся 13. травня, а тиждень пізніше, 20. травня, зійшлися учасниці курсу разом з інструкторкою, аби спільно провести ще один вечір та довідатись, як були виконані іспитові праці. Прийшла також запрошена представниця Американського Червоного Хреста, та сама, яка була на започаткованні курсу. Вітала закінчених курс та побажала дальших успіхів в праці групи. Поспішаючи ще в якийсь місце, незабаром, по малій гостині, відійшла. Інструкторка залишилась до кінця.

Втішена подарунком, який дала наша група їй на пам'ятку — вишивану скатертину з серветками — щиро дякувала за нього, за увагу. Дала про щонайменше тим жінкам, які по цілоденній праці знаходили час відвідувати курс і придбали більше практичного знання, як обходитись з хорошою людиною. Згадала, що до неї особисто до неї була надто ласкавою і свій шлях виборила вона сама, працюючи в день, нечерепахи ходила до каледж. Тяжко було, але своє завдання — закінчити каледж — досягла. З власного досвіду розуміє, що значить працювати. Голова групи, доб. С. Абрагамовська, по черзі викликала всіх присутніх до слова. Всі висловлювали вдячність інструкторці за її ґрунтовні лекції доступною, зрозумілою мо-

вою, за добре, прихильне відношення, за те що вона була не тільки здібною вчителькою, але також приятелькою, сестрою.

Лесь коло півночі розходились трохи розчулені, з легким смутком та з почуттям довершеного доброго діла, учасниці курсу.

Посвідки про закінчення курсу А. Ч. Х. надішле пізніше. Тепер група робить старання для відкриття курсу відживлювання (NUTRITION). Під теперішню пору, коли чим далі більше можна сподіватися браку деяких продуктів, цей курс є надзвичайно важким. Знати споживчу вартість певного роду продуктів, знати як робити відповідний розклад їжі є дуже корисним для кожної господині.

Запис на курс приймається вже тепер. Записатися та дістати більше інформації можна у доб. С. Абрагамовської, 318 Іст 6 вулиці, Нью Йорк, Н. Й.

Е. Залевська.

УЧАСНИКИ КУРСУ ДОМАШНІХ ДОГЛЯДАЧОК ПРИ А. Ч. Х. В НЬО ЙОРКУ. Стоять (зліва на право): М. Кіт, Д. Різник, Е. Остапчук, О. Руда, К. Тютко, К. Кальчук, М. Бабенська, А. Фесолович, А. Колтон, Т. Ярмола, М. Батюк, А. Кізіма, М. Бочко, К. Дроздик, Сидять: С. Абрагамовська, Е. Залевська, Р. Горчар, Інструкторка: л-ні Г. Довнінг, „Пациентка”: О. Бражник.

ВАЛІНГФОРД, КОНН.

Відзначення летуна українського походження.

Місцева валінгфордська преса принесла довший допис з фотографією молодого старшини американської армії, лютеїстена Зенона Маланчука, у зв'язку з тим, що він здобув у своїй класі летунської школи, в Мідленді, Тексасі, найвищу нагороду бомбард'єра. Місцева американська преса гордиться своїм сином. Тим більше горді на це відзначення американці українського походження, бо Зенон Маланчук є сином свідомих українських родичів. Пого покійся мати пера містила короткі поеми в „Свободі”, а батько, Антін Маланчук, є відомим організатором У. Н. Союзу. Ціла родина належить до У. Н. Союзу.

ШКАГО, ІЛІ.

На закупню Союзового Дому в Шкаго.

Зложили на повинну ціль ось такі жертви відділ і члени У. Н. Союзу:

Братство св. Стефана, відділ 221. У. Н. С. \$250; Бр. св. Юра, відділ 379. У. Н. С. \$100; Бр. св. О. Ніколай, відділ 106. У. Н. С. \$100; Тов. Гартон Шевченко, відділ 252. У. Н. С. \$26; по \$50: Тарас Шпінкула, Стефан Купорос, Роман І. Смух, по \$25: Василь Калпичук, Василь Малець, Микола Батюк, Іосиф Шайн; на свиті посвячення пропори, які надіслані до 26. квітня в відділ 379. У. Н. Союзу зібрано армію \$16, Микола Барий \$11; по \$10: Іван Іванівський, Іван Метас, Дмитро Гой Філін Т. Васильовський, Дмитро Лисин, Василь Любас, Гаврил Лисин; Григорій Співак, Антін Маршуківський, Петро Тіма, Зехман Лубер Ко. Михайло Капюк, Володимир Квашин; по \$5: Микола Волосинський, Михайло Васильов, Осип Конюшин, Іван Рибий, Михайло Мельничков, Анна Стронська, Петро Сендін, Марин Барабан, Ілля Конур, Петро Кудин, Ксенія Пелега, Тереса Габій, Іванка Подола, Софія Власевич, Софія

Колодій, Стела Мілер, Микола Марчук, Іван Черваний, Михайло Подоль, Іван Мака; по \$3: Остап Бабій, Стефан Баран, Іван Скульський; по \$2: Михайло Пейрій, Микола Якевич, Іосиф Федун, Антін Барий, Пелаго Хомин, Серафим Ганонин, Анна Писак, Настя Гаврилович, Родіон Рибак, Філіп Бароболь, Олександр Мокрицький, Дмитро Пашур; Михайло Рурка \$167; по \$1: Микола Кордик, Петро Демичин, Дмитро Кули, Микола Васильовський, Іван Дуган, Ілля Германович, Іван Сина, Ендон Гаврилюк, Пелагія Мухомета, Прокіп Гавалюк, Стефан Сол-

тис, Михайло Шаран, Григорій Пудлик, Максим Юшак, Михайло Понік. Разом зібрано \$1,032.67.

Даліше жертви на Союзовий Дім будуть теж проголошуватися в „Свободі”.

Тарас Шпінкула, пред. Степан Куропас, секр. Микола Батюк, касієр.

ПІДПІРАЄТЕ СВОІХ БІЗНЕСМЕНІВ

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ЦЕНТРАЛЯ НЬО ЙОРК, Н. Й.

Повідаємо усіх своїх членів, які вже заплатили по \$1, і всіх українців та українок, яким є дороге життя і буття, своє і свого народу, що

МАСОВІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

в неділю, 7-го червня б. р.

1:30 ПОПОЛУДНІ у WEBSTER MANOR HALL, 125 East 11th Street, New York, N. Y.

Всі домашні справи на цей день ми повинні залишити для тої справи, яку, раз в життя, українці міста Нью Йорку і околиці поставили, остаточно, вирішити. Ніжка несприятлива погода не повинна збільшити під сповнення свого народного обов'язку тої людини, що свито вірить в краще будуче свого народу. ЗА УРЯД УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ НЬО ЙОРК: Микола Гаврилюк, голова; Петро Задоренський, м. голова; Микола Черник, 2-ий м. голова; Микола Сукар, рек. секр.; Анатрій Дубас, фін. секр.; Микола Гладун.

УВАГА! ІОНГСТАВН, ОГАЙО! УВАГА! УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ТОВАРИСТВА В ІОНГСТАВН

ВІШТОВУЮТЬ ДВАНАЦЯТИ РІЧНИЙ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ

ДЕНЬ у IDORA PARK

В НЕДІЛЮ, 7. ЧЕРВНЯ (JUNE 7, 1942)

Початок 1:30 пополудні. ПОРЯДОК ПРОГРАМИ: Від години 2. до 3. концерт хору Товариства „Бонн” під проводом п. І. Когута. Вступ вільний. Від години 3. до 7. танці. Музика І. Кросуляка і його оркестри з Півсбурґа, Па. Танцюристи Клубу „Кобзар” виступлять з народними танцями. На цей Український День запрошує всіх Комітет.

ПРИСПІШУЮТЬ ПРОДУКЦІЮ ЛІТАКІВ. — Двомашинові літаки „Кертис „Ей-Ті Найт”, що їх мають уживати до вишколу детунів, шойно викінчено в фабриці Кертиса-Райта, де на середньому заході. Їх викінчується в великому числі. Ці, що на світліні, вже готові до висилки до військових баз.

YOUR ARMY

(This is the fifty-first of a series of articles prepared by Army Information Service, 90 Church St., New York City, covering the history of the Army and giving facts and figures on its organization.)

Decorations for courage and service to the state have been awarded from the dawn of history. It is probable they were originated to satisfy the ingrained human love of evidence of past prowess. Primitive man could keep such proofs in the form of the skulls of animals, or of enemies in a heap in front of his cave or hut. But as portions of the race became more or less civilized such display came to be considered unseemly if not impracticable. Cultured peoples preferred tokens of grisly proof of the deed and conferred chaplets and mural crowns upon their heroes. The mural crown went to the man who first planted his standard in a captured city. Other forms of chaplets went to the heroes who drove the enemy from before the walls or beat him in the field. As times, customs and sartorial fashions changed, the taste in decorations for service to the state changed too. The chaplets gave way to medals and for every-day use the medals gave place to ribbons which represented them.

General Washington, in 1782, instituted what probably was the first decoration for valor in the American Army—the Purple Heart. After the Continental Army was disbanded this decoration apparently was not awarded until it was revived in 1932, as the fifth ranking decoration awarded to personnel of the Army of the United States.

There are awards today in the Army of the United States. The highest is the Congressional Medal of Honor, which was established by Act of Congress in 1862. It is awarded in the name of Congress to each person who, while an officer or enlisted man of the Army, in action involving actual conflict with an enemy, distinguishes himself conspicuously by gallantry and intrepidity at the risk of his life, above and beyond the call of duty. In order to justify and award of the Medal of Honor, an officer or enlisted man must perform in action a deed of personal bravery to distinguish him for gallantry and intrepidity above his comrades, involving risk of life or the performance of more than ordinarily hazardous service, the omission of which would not justly subject him to censure for shortcoming or failure in the performance of his duty. So rarely has this decoration been awarded that prior to the World

War of 1917-1918 only 1,723 medals of Honor had been issued and during that war only 95 of more than four million men in the National Army were awarded the decoration.

Next in rank to the Congressional Medal of Honor is the Distinguished Service Cross, a decoration instituted by Congress in 1918. It is awarded to persons who, while serving in any capacity in the Army of the United States, distinguish themselves by extraordinary heroism in connection with military operations against an armed enemy. About 6,300 Distinguished Service Crosses were won by officers and enlisted men in the World War.

The third ranking decoration, also instituted by Congress in 1918, is awarded to persons who, while serving in any capacity in the Army of the United States, distinguish themselves by exceptionally meritorious service to the government in a duty of great responsibility. There were approximately 1,900 Distinguished Service Medals awarded during the World War.

The Silver Star, instituted in 1935, is awarded to each person, who, while an officer or enlisted man of the Army, is cited for gallantry in action in orders issued from the headquarters of a United States force commanded by, or which the appropriate command of a general officer, which citation does not warrant the award of a Medal of Honor or the Distinguished Service Cross. Many individuals were cited in orders and are therefore entitled to the Silver Star. However, only 11,517 members and former members of the Army have made application for and received this decoration, fourth in rank among the Army's decorations.

The Purple Heart under the War Department Orders which re-established it, is awarded to persons who, while serving in the Army of the United States, perform any singularly meritorious act of extraordinary fidelity or essential service. A wound, which necessitates treatment by a medical officer, and which is received in action with an enemy of the United States, or as a result of an act of such enemy, may, in the judgment of the commander authorized to make the award, be construed as resulting from a singularly meritorious act of essential service. It has been estimated that approximately 186,500 persons would be entitled to this decoration from the World War, but so far only 77,958 have been issued.

The sixth decoration in order of rank is the Soldier's Medal, instituted in 1926. This decoration is awarded to members of the Army of the United States who have distinguished themselves by heroism not involving actual conflict with an enemy.

The Distinguished Flying Cross,

МАЛІ ПОДРОЖНІ. До Нью-Йорку прилетіли оводи літаком Джон Николсон, котрого батько служив у британській армії, та Роберт Сендерс, котрого батько служив у британській повітряній силі в Вашингтоні. Митовий урядник stemлює їх білети.

the seventh War Department decoration, was instituted in 1926. It is awarded to any person who, while serving in any capacity in the Air Corps of the Army of the United States subsequent to April 6, 1917, has distinguished himself by heroism or extraordinary achievement while participating in an aerial flight.

Inasmuch as only one decoration of the same rank may be issued, a bronze oak-leaf cluster is awarded to an officer or enlisted man who performs an act for which he would receive a second decoration if such were permissible. This oak-leaf cluster is worn on the suspension ribbon of the decoration.

In the present war the commanding general of the United States Army forces in the Far East and of the Hawaiian Department have been authorized by the War Department to award all decorations except the Medal of Honor and the Distinguished Service Medal. With these exceptions all decorations except the Distinguished Flying Cross are recommended by the Decorations Board of the War Department, while the Distinguished Flying Cross is recommended by a board of officers serving in the Chief of the Air Corps.

In addition to decorations the Army has sixteen service medals including the American Defense Service Medal, the Army of Occupation of Germany Medal and the Army Good Conduct Medal, recently authorized.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЕМБРИДЖ, ПА.

Невдалий виступ.

В неділю, 17-го травня відбулось в нашому місті двоєке торжество: закінчення тижня маринарки і „Я е Америка-нець“. Тижень маринарки закінчено величавим маніфестаційним походом до Ембридж Гай Скул, де відбулась програма „Я е Америка-нець“.

Велика маса народу брала участь в поході, так, що такого здвигу наше місто ще не бачило. Всі національності нашого міста, а також і українці, взяли в ньому участь. Та участь українців не дописала, бо ми виступили незорганізовано, двома малими і непригтованими групами.

Невдачу треба приписати двом причинам, котрих так тяжко нам позбутись. Першою є наша байдужість, а другою — наша релігійна ворожнеча.

Комітет маніфестаційного походу листовно позaproшував всі парохії і товариства до участі. Також і наші парохії і товариства, ось такі запрошення підставили на кілька тижнів наперед. Однак про ті запрошення крім урядників ніхто не знав. Щойно останнього дня, себто в неділю 17-го травня проголошено маніфестаційний похід і запрошено до участі.

Таке спізнє проголошення було причиною нашого невідготування. І не було часу розголосити справу участі наших людей в тому поході. Через таку байдужість на таке велике число українців в Ембридж у поході було дуже мало.

В парку, де збирались до походу, було багато груп, а між ними були дві групки, недалеко одна від другої. Ці групки це були наші, українські: одна православна, друга греко-католицька. Ті два гуртки були замалі, щоб окремо

виступати як групи. Та вдалось їх злучити в одну більшу групу. Однак ця злучка недовго була, бо коли надійшов головний провідник з православної громади і побачив православних українців з українськими греко-католиками, то йому було не до вподоби, що вони між собою не сваряться і не кусаються, але весело між собою розмовляють, жартують і сміються. І зачав що звучену групу розбивати. Частина з групи забрав і переніс на інше місце.

Прикро й болюче було на це дивитись. Американці, що приглядались такій комедії, не могли зрозуміти, що означає така тяганина між українцями — в один, то другий бік. Всі інші національності виступали в одній підготованій групі. Тільки ми, українці, показали, що між нами нема згоди і любови, а є розбиття. А прецінь тепер, в часі страшної війни, ми повинні бути в якнайкращій згоді. Ми повинні разом виявляти любов до нашої держави, котру треба тепер боронити спільними силами. Зрозумімо це й покажемо прибрані наші батьківщині, що ми розуміємо важкий час і тому залишимо принаймні тепер партійні й релігійні бороти, а всю свою силу звернемо на те, щоб допомогати Америці перемогти ворогів.

Осип Литвин.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Дмитра Вітовського, від. 301, відбулись в неділю, 7-го червня, в 8-й годі ввечір, у парохійській салі, 1944 Ірі вул. На цих зборах обов'язково має бути кожний член, без рішучих деб він не мешкає, бо не будуть прийняті збори. На цих зборах будуть покладені важкі справи. Котрий член не буде прийнятий на цих зборах, то заплатити кару 50 ц. а урядник 1 дол. Члени, що дозвонять, мусять свій довг заплатити ще перед пірничими зборами. Члени, що ще не забрали дивидендів, мусять прийти на ці збори. За уряд: Антон Семчук, предс.; К. Галчинський, кас.; М. Горний, секр.

МЕНВІЛ, Р. АП. — Пірничі збори Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181, відбулись в суботу, 6-го червня, в 8-й годі ввечір, в У. Н. Домі на Комплай Гіт. Обов'язком всіх членів є прийти на означений час, бо маємо важкі справи до поладження. Довгих членів напаминемо, щоб сплатили свій довг. Не прийнятий член буде караний. — Юрій Ясичук, предс.; Павло Тиняк, кас.; Петро Черкас, секр.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Укр. Сім. від. 59, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що пірничі збори відбуваються в неділю, 7-го червня, в 8-й годі ввечір, в 34-й вул., тобто в год. 3:30 пополудні. Просимо всіх членів прийти точно на час, щоб можна якнайшвидше перевести збори. Це раз пригадуємо всім членам, щоб того місяця всі сплатили свої вкладки, щоб можна зайняти до 25-го місяця замкнуті книжки, бо контроль буде контролювати товаришеске майно. Тому прийдіть всі на пірничі збори і не наражайте себе на суспенду. Обговоримо теж справу приєднання нових членів у ряди У. Н. Союзу. — Н. Варія, предс.; М. Шиманський, кас.; М. Галькевич, секр.

БРУКЛІН, Н. Я. — Тов. ім. Богдана Хмельницького від пок. Прес. Троїни, від. 158, відбуде пірничі збори в суботу, 6-го червня, в 8-й годі ввечір, в Укр. Нап. Домі, 218-218 Гренд-ул. Просимо членів прийти на ці збори, бо маємо багато важких справ до поладження. — Юліан Павчак, гол.; М. Баглай, фін. секр.; М. Кіт, рек. секр.

MAKE EVERY
PAY DAY
BOND DAY
JOIN THE PAY-ROLL
SAVINGS PLAN

ПІДПИРАЙТЕ СВОІХ
БІЗНЕСМЕНІВ

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 64, відбуваються в суботу, 6-го червня, в 7-й годі ввечір, у St. Boniface Hall, 435 Main St., Paterson, N. J. Просимо всіх на збори, бо будуть важкі справи пікірку. — Іван Буртас, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

В середу, 27-го травня 1942 року, померла в Елізабет, Н. Дж., в 52-й році життя.

КАТЕРИНА МАМЧАК,
члениця Сестрицтва Любов, від. 37, У. Н. Союзу.

Походила з села Димова, повіт Сніжк, Галичина.

Похорон відбувся в суботу, 30-го травня. В похороні взяли численну участь члениці Сестрицтва Любов і Дочки України.

Покійна полишила в смутку мужа Емілія Мамчака, 4 сини і 3 дочки: Михайла, Петра, Микола, Юрія, Ану, Гелену і Розалію.

Вічна їй пам'ять.
Е. Кардан, секр.

НАЙДУТЬ ЗАНЯТТЯ

ПОШУКУЮ СТАРІШОЇ
ЖЕНЩИНИ
до заряду дому. 119-20

О. HNAIUK,
Box 305, MILLVILLE, N. J.

ПОТРЕБНО не юнийого ЧОЛОВІКА
до масовання в Turkish Bath (азій).
Голоситись:
24 — 1st AVE., NEW YORK, N. Y.
Tel.: OR. 4-1389.

FUR STORAGE

ДЛЯ ВАШОГО ФУТРА.
Принесіть своє футро сьогодні, щоб забезпечити його від молив, втрати блискучасті й м'якості.

МИХАЙЛО ТУРАНСЬКИЙ
350-7th AVE.,
NEW YORK CITY
Bet. 29 & 30 Sts,
Lackawanna 4-0973

Ми маємо свій власний
FUR STORAGE VAULT
у нашій виробництві.

ВАСИЛЬ ПРИШЛЯК

ВИРІБНИК І ПРОДАВЕЦЬ
МЕБЛІВ
"GRANT CIRCLE"
UPHOLSTERY CO., Inc.
2469 WEBSTER AVENUE
Near 188th St.
BRONX, N. Y.

Має на складі
РІЗНІ МЕБЛІ
доброї якості,
по дешевій
ціні.
Telephone:
Fordham
5-4666.

БІЗНЕСОВІ НАГОДИ

НА ПРОДАЖ
ГРОСЕРІЯ-ДЕЛІКАТЕСЕН.

Недуга змушує мене продати мою Гросерію-Делікатесен. Модерні шафари (bixtures), дуже добрий склад у продажі пива. Вартує \$2,500. Прийму найбільшу пропозицію ціну, 276 Franklin St., Greenpoint, Brooklyn, N. Y. 118-20

ЦІЛИЙ ПОХОРОН

з цією перевагою: металевою труною, двома автоматами, караваном, балсамуванням, пишаним Похоронним Домом і т. д. \$295.00

Все, чого треба, з випком однієї й належностей за церковну виправу й шматир.

S. KANAI KAIN
433 State St., Perth Amboy, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛІТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

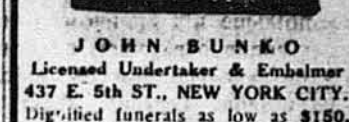
Обслуга шира і чесна
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
Phone: ESsex 3-5347

Branch Office (Phila):
969 SOUTH BROAD STREET,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

заряджує погребан по вашій так
низькій як \$150.
ОБСЛУГА НАКРАПА.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th St., NEW YORK CITY.
Digitized funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК
НА ФІЛАДЕЛФІЮ
І ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ

cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320.
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ
В БРОНКСІ, БРОКЛІНІ, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568

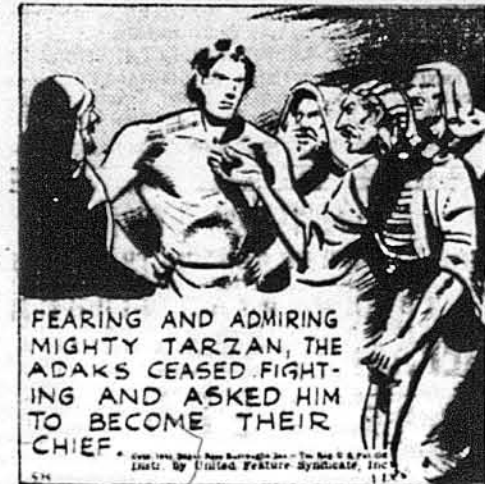
BRANCH OFFICE & CHAPEL
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: MEtrose 5-5577

Official U. S. Treasury War Bond Quotas for June

КІЛЬКО БОНДІВ МАЄ ЗАКУПИТИ КОЖНИЙ СТЕЙТ?—Карта Злучених Держав показує, яку квоту воєнних бондів призначив кожному стейтові американський скарб на місяць червень. Департамент скарбу сподівається, що кожний інвестує в воєнні бонди в кожному „стейті“ принаймні 10% свого зарібку. Ці бонди мають допомогти фінансувати американську офензиву проти держав Оси.

ТАРЗАН, ч. 575. Пересторога.

FEARING AND ADMIRING
MIGHTY TARZAN, THE
ADAKS CEASED FIGHT-
ING AND ASKED HIM
TO BECOME THEIR
CHIEF.

BUT ONE SLIPPED
AWAY, DIVED
OVERBOARD AND
SWAM TO THE
OTHER GALLEY.

BY WARNING
VILYENO
OF THE RE-
BELLION, HE
HOPED TO WIN
A HANDSOME
REWARD.

VILYENO TOOK THE NEWS
CALMLY. IT WOULD BE
EASY TO DESTROY TAR-
ZAN AND HIS MUTINEERS!

VILYENO TOOK THE NEWS
CALMLY. IT WOULD BE
EASY TO DESTROY TAR-
ZAN AND HIS MUTINEERS!